

til, at det går regeringen skidt, men det kan man ikke bebrejde SF. Man er nødt til at kigge på sig selv og spørge, om det er klogt at gå ud og rejse kæmpestore forventninger den ene dag for at hugge dem solidt ned den anden dag, som det er sket her.

Fru Lotte Bundsgaard skal jeg takke for hendes ord om, at det er et yderst sympatisk forslag. Jeg synes slet ikke, man skal bebrejde Socialdemokratiet, at Socialdemokratiet er blevet kloge, siden Socialdemokratiet havde regeringsmagten, for hvis vi alle sammen altid hang fast i de synspunkter, vi havde engang, ændrede verden sig jo aldrig. Det er nu engang forudsætningen for at bevæge sig, at man nogle gange skifter standpunkt, og jeg synes, det var velbegrundet, hvorfor Socialdemokratiet har skiftet standpunkt, og at det egentlig er prisværdigt, at man gør det.

Hr. Bent Bøgsted havde ganske rigtigt bemærket, at det er et gammelt SF-forslag, og jeg synes, der hos hr. Bent Bøgsted kunne spores megen forståelse for, at SF fremsætter et forslag på et tidspunkt, hvor der er en reel mulighed for at gå det gennemført. Det er jo nu engang også det, vi sidder i Folketinget for. Vi er her for at prøve at få gennemført de forslag, vi har som politisk parti, og når der så pludselig viser sig en åben dør, drejer det sig selvfølgelig om at slå til. Jeg forstod også, at Dansk Folkeparti vil vente og se på regeringsudspillet, og sådan er det altså.

Fru Charlotte Dyremose undrede sig over, at vi er kommet frem med forslaget. Jeg må sige, at nogle gange får jeg egentlig lidt ondt af socialministeren, for nogle gange må det være en ensom post. Man kommer frem med de visioner, man har, men ikke engang i regeringen får man medhold, tværtimod. Ganske få dage efter, at ministeren rejste alle de sympatiske ideer, som hovedsagelig er hentet i SF's lovforslagskataloger gennem årene, blev hun hugget ned af det store regeringsparti, og det må ikke være nogen rar følelse for en minister.

Kl. 19.50

Så tænker man vel: Jamen hos mine egne må jeg da kunne få støtte. Men sådan oplevede jeg slet ikke fru Charlotte Dyremoses tale. Tværtimod synes jeg, fru Charlotte Dyremose har ladet sig inspirere af de store, stærke mænd i Venstre til også at lægge afstand til socialministerens ideer. Det synes jeg ikke er rart, og det er derfor, jeg vil gentage forslaget om, at så må vi andre,

som vil beskytte socialministeren mod de ting, der kommer udefra, jo slå ring om hende. Men jeg synes ikke, det gør det nemmere at være socialminister.

Jeg skal takke fru Line Barfod for støtten, og jeg synes fru Line Barfod havde to centrale betragtninger, som er værd at fremhæve. Den ene er, at det egentlig er lidt absurd, at netop i en situation, hvor arbejdsløsheden er steget med et par og fyrretusinde under den nuværende regering, har vi mulighed for at tilgodese nogle af de behov, småbørnsfamilierne har.

Alle, der har prøvet at stå med et sygt bart en kold februardagen, mens influenzaepidemien hænger, ved, hvor svært det er at få det hele til at hænge sammen, og så ville det jo være oplagt at tænke i nogle modeller, hvor man kobler arbejdsløshedsbekæmpelse sammen med reformer af den art, vi foreslår. Det synes jeg var en klog og rigtig betragtning, og jeg takker for støtten.

Jeg synes, fru Tove Videbæk holdt en klog tale om, at det egentlig burde være en naturlig ret, og jeg vil også kvittere for, at Kristendemokraterne tidligere er kommet med forslag af samme karakter. Vi kan diskutere teknikaliteterne i dem, men de går jo i samme retning.

Til sidst vil jeg bare sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at regeringen svigter på den måde. Man rejser nogle forventninger for bagefter selv at slå dem ned, og jeg synes også, beskæftigelsesministeren gjorde det i dag. Han gentog dog ikke argumentet for lukkeloven, men det skyldes formentlig god rådgivning fra kloge medhjælpere i kommunikation, og det synes jeg bestemt ikke de skal klandres for. Jeg var også spændt på, om der ville komme et argument for højere hastighed på motorvejene som et af budene, men de mere spektakulære bud på, hvordan man løser problemerne, er ikke kommet i dag.

Jeg vil sige til afslutning, at nu venter vi så på, at regeringen kommer med noget. Jeg håber meget, at det bliver på denne side af folketingsvalget, så regeringen kan blive målt og vejet på det, den måtte komme med, og jeg vil gentage tilsagnet til socialministeren: Hvis hun har brug for virkelig støtte, er vi altid til stede i SF, specielt når hun fremsætter forslag, der er groet i SF's have.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.